

Medlemmer fra Randers Amts 2den Valgkreds, Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes) og Selvingør (Thomsen) osv., kommer og fortæller os, at det kan paa ingen mulig Maade gaa, at vi absolut maa se at indrette os saadan og saadan, ellers kan det ikke gaa. Det ærede Medlem fra Randers Amts 2den Valgkreds kom forleden Dag til at give os et af de mest glimrende Beviser for, at vi ikke behøve at tage os det saa meget alvorligt i de Dele, om vi skulde komme til at gaa mod de Saghyndige. Det ærede Medlem stod ganske aabent og freidigt op og fortalte os, at han hørte til dem, der i 1867 mente, at naar vi gif ned til en saa kort Uddannelses- og Garnisonstid, som vi da gjorde, med mindre det skulde være for en lille Del af Mandstabet, kunde det ikke gaa; men det ærede Medlem var naturligvis aaben og sandhedskjærlig nok til nu at sige, at han som Officer kunde fortælle os, at det var udmærket, som de vare istand til at uddanne Soldaterne i de 6 Maanedere (Modsigelse.). Det ærede Medlem udtalte blandt Andet dette, — jeg tror ikke, at jeg citerer ham feil — at man var kommen langt videre og havde faaet uddannet Mandstabet langt bedre i de 6 Maanedere, end han troede det muligt i 1867. Men nu kommer det ærede Medlem og kritiserer Krigsministeren, fordi han, ikke just har taget Noget fra Uddannelsesfestiden, men dog ikke fuldt ud lader dem ligge de 6 Maanedere. Efter at vi nu have faaet Oplysning om det ærede Medlems Standpunkt i 1867, og efter at vi have hørt ham sige, at han nu mener, at det nok kan gaa med en kortere Tid, kunne vi saa ikke antage, at det ærede Medlem om 5 Aar kan komme og sige, at rigtignok stod han paa det Standpunkt i 1879, at det var hans uforgribelige Mening, at det ikke kunde gaa, men nu maatte han indrømme, at han havde faaet den Erfaring, at det rigtig godt kunde gaa med den Tid, Krigsministeren havde foreslaaet. Det tror jeg nu ogsaa, at det kan, og jeg skal sige det ærede Medlem hvorfor. Dersom Mandstabet kom ind og havde lidt mindre „militær Anstand“, lidt mindre Geværgebr, og lidt mindre Pudsning, dersom f. Ex. de tre Ring indskrænkedes lidt, saa forskifter jeg det ærede Medlem, at vi i den Tid, Krigsministeren foreslaar, vil kunne faae Soldater. Det kunne vi let blive enige om, at det ikke gjælder om militær Anstand, Geværgebr eller Pudsning, naar vi staa ligeoverfor Fjenden. (Udbrydelse). Ja, vi Andet kom ikke længere end til Leirrn ved Hald, saa begyndte det at falde bort. Da vi kom til Leirrn i Hald, bleve vi enige om, at det ikke kunde blive til Noget med Pudsningen, men naar dette gjælder om Leirrn ved Hald, hvad skal det saa blive til, naar vi komme til at staa ligeoverfor Fjenden? Nei, det forekommer mig, ja, jeg tør bestemt paa staa, at vi nok uden Skade kunne komme bort fra den Slags Pudsning, hvorved Tøiet bliver

opslidt mange Aar førend det ellers vilde blive det. Det Samme gjælder om den militære Anstand og Geværgebrerne. Jeg er fuldstændig overbevist om, at dersom dette bliver lidt indskrænket, saa skulde vi meget godt faae Mandstabet uddannet til at være istand til at forsvare Fædrelandet i den Tid, som den høitærede Krigsminister foreslaar, thi han vil ialtfald have en Tid til Ovelse i Marken og til Felttjeneste, og det er virkelig det, hvorom det gjælder ved Mandstabets Uddannelse, at det, naar det skal i Marken og slaas, kan finde sig tilrette i disse Forhold. Jeg kan ikke blive tilstrækkelig overbevist af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds efter det Vidnesbyrd, han selv har givet om sit Syn paa Sagen i 1867 og nu. Det forekommer mig, at dette afgiver det mest glimrende Bevis for os Læggfolk for, at vi ialtfald med en vis Forsomhed maa tage de Saghyndiges Udtalelser. Det forekommer mig fuldstændig berettiget, om vi ikke have en saadan Kulsviertro, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes) har; det kan Ingen fortænke os i. Det blev udtalt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og af flere andre ærede Medlemmer, navnlig af det ærede Medlem for Horsens (Bajer), at, naar vi skulle gjøre Noget for vort Forsvar og forlange Noget af Regjeringen i denne Retning, saa skulde man have Blikket rettet imod Nord og ialtfald se at komme saa nær som muligt til et Forbund med vore nordiske Brødre. Dette vilde det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), saavidt jeg forstod ham, protestere imod. Han mente, at der stillede sig mange Hindringer imellem derfor, og at det ikke kunde nytte at tænke derpaa. Jeg agter ikke at komme dybt ind paa disse storpolitiske Spørgsmaal. Det er Noget, som jeg paa ingen Maade føler mig enten kaldet eller dygtig til; men jeg hører til dem, der fuldt kunne slutte sig til de Udtalelser, der ere komne frem fra Medlemmer her i Salen, ligemeget fra hvilken Side de ere komne, at vi saa nøje som muligt skulle slutte os til vore nordiske Brødre. Det forekommer mig, at det er noget af det Sørge- ligste, der er stet i de nærmest tilbagelagte Aar, at denne Sag, der jo tidligere har været Gjenstand for Forhandling i vort Fædreland, nu ligesom er forstummet. Jeg vilde virkelig ønske og haabe, at det mere og mere maatte gaa op for vort Folk, at det bør forhandles i vort Fædreland, om vi skulle slutte os sammen med vore nordiske Brødre. Jeg kan ikke se Andet end, at, dersom vi virkelig skulde blive stærke nok til at leve vort eget Liv her i Danmark, da kan det kun ske ved, at vi heste Diet mod Nord og se saavidt muligt at komme til en nærmere og nærmere Forbindelse med de andre nordiske Stammer. Vi vide jo Allesammen, at der var en Tid, da man næsten paa ethvert Folkemøde disku-